

GYÖKÖSSY ENDRE

A KAKUKKOS ÓRA

Ez aztán a takaros,
Tiktakkozó óra,
Fehér csont a mutatója,
Réz a sétálója*.
Nagybajuszú törpekirály
Házának jó lenne,
Pedig csak egy kakukkoló
Kakuk lakik benne.

Nincsen párja, annyi szent,
Hedethét határon;
Nem hiába vették drágán
A túri vásáron.
Haj, örül is Béla gyerek,
Csak az a bánatja:
A kakukot színről-színre
Sohase láthatja.

Három szobán szalad át
Örvendező szóval,
Ha az órát kakukkoló
Kakukmadár szólal.
De elkésik a legényke,
Csípje meg a kánya...
A kakuk az orra előtt
Az ajtót bevágja!

- Kakukmadár, gyere ki!
Nézz többször is széjjel:
Megitatlak cukros vízzel,
Megettetlek mézzel.
Ha ki nem jössz egy-kettőre
Szépen hívó szóra:
Majd meglátod, kirántalak,
Adta bujkálója!

Hej, megkapta a fiú
Azt az óraláncot...
S a kakuk a kis ajtóban
Tízet is kiáltott.
Úgy megijedt Béla úrfi:
Fogta szaladóra...
Most is szalad, ha meg nem állt
Valahol azóta!

(1912/12)